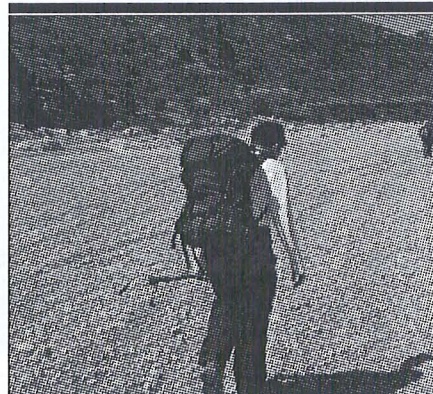
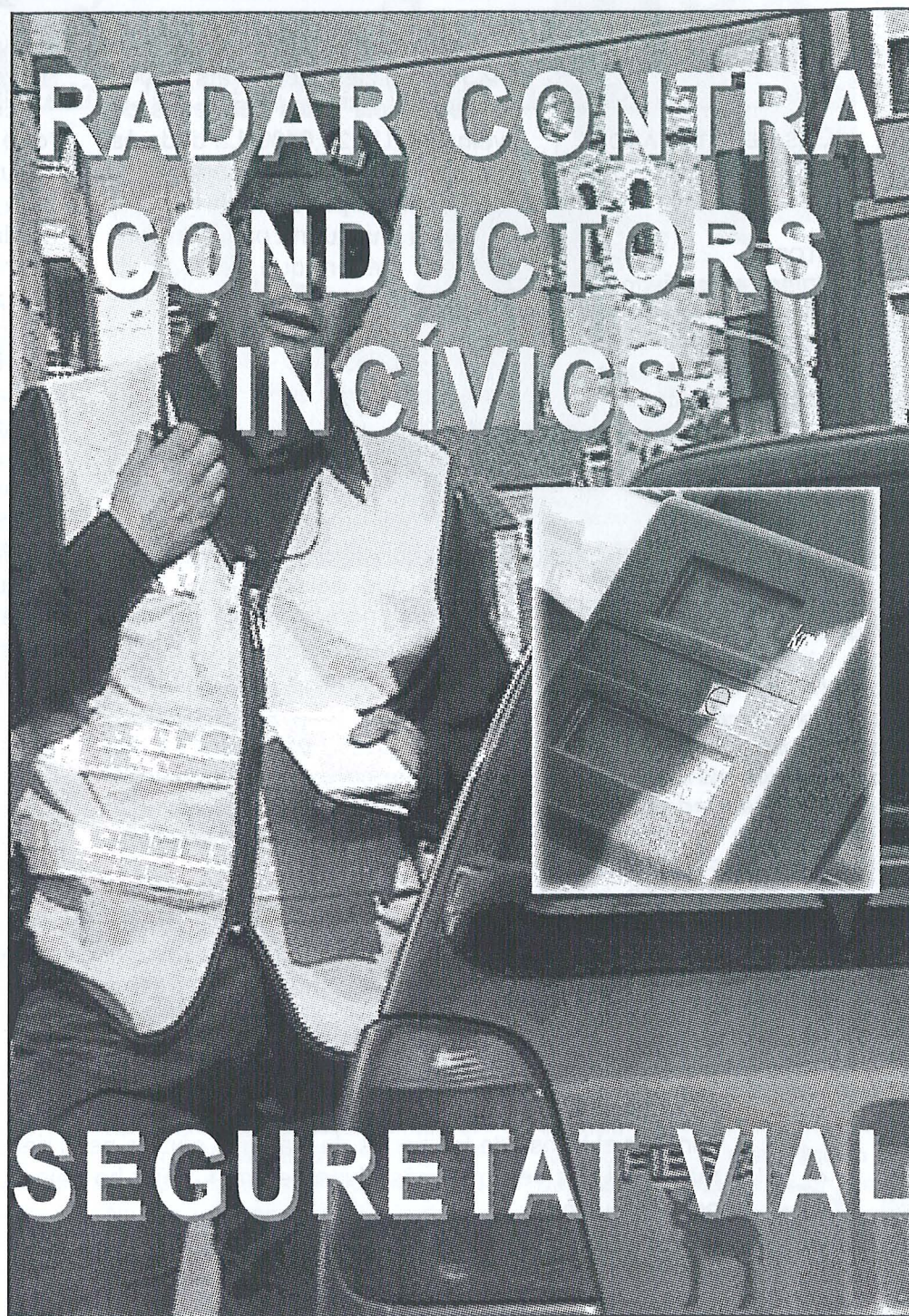

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 15 d'abril de 2005 • Núm. 480 • Any X • 0,75 Euros

ESPORTS: El CD Benicarló va perdre, a l'últim minut, al camp de l'Alcora, 3-2

La societat i els seus riscos
també s'han globalitzat

De Benicarló a Morella, a peu

480

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

El trànsit a Benicarló és un problema endèmic i l'exces de velocitat una greu irresponsabilitat per part dels conductors

EL TEMA

El radar que ha instal·lat la Policia Municipal està demostrant que hi ha conductors que creuen que les vies públiques són circuits de cursa

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

Conductors i responsabilitat

Les dades no enganyen. Sobre 4434 vehicles controlats, 1047 excedien els límits permesos de velocitat. Un 23,61%. La dada és prou elevada, prou important per a que mirem per a un altre lloc.

Quasi una quarta part dels conductors creuen que els carrers són el seu circuits de cursa particular.

Molts pensaran que els controls de radar que durant tot este temps ha realitzat la nostra Policia Local, simplement s'han fet per un afany recaptador.

Des del nostre punt de vista creiem que no és així. Si tenim en compte que dels més de 1000 infractors, només s'haja sancionat, 88 conductors, un 8,4%, aquesta afirmació cau pel seu propi pes.

Des d'ací encoratgem la Policia Local a continuar en aquesta tasca, que, tal com ells mateix han manifestat, ha provo-

cat posteriorment un descens en la velocitat dels vehicles.

Esperem que els conductors que emulen, o volen emular, Shumacher o Alonso, s'ho repensin dues vegades abans d'enfilar l'avinguda Papa Luna, el carrer Peníscola o l'avinguda Catalunya, per ficar alguns carrers, i convertir-los en un Ímola, Xerez o Montmeló.

La responsabilitat ha de ser la principal premissa de la conducció, i tots, tots som responsables que aquesta es desenvolupe de la millor manera possible.

Només una puntualització, segurament si el ficaren, el radar, a algun carrer peatonal, sant Jaume, Major, per exemple, un divendres o dissabte la nit, alguna sorpresa s'emportarien. Els conductors em refereixo.

N'hi ha alguns que creuen que com no circulen "habitualment" vehicles, poden ... quasi volar.

CARXOFA: per a tots el benicarlandos, en concret, per a tots aquells que van assistir al ple de la moció de censura pel seu civisme i saber estar. Quan uns aplaudien els altres callaven. I a l'inrevés. A aquest poble tenim gent civilitzada i no com a algun poble veí on es munten unes bronques...

PANISSOLA: a qui ha esperat tants anys per a adonar-se'n que les cadenes que intenten contenir el trànsit de les zones de vianants són un perill per a la gent major que no es veu massa bé. Es veu que més d'una persona major ha caigut. Encara que tard han intentat posar solució.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

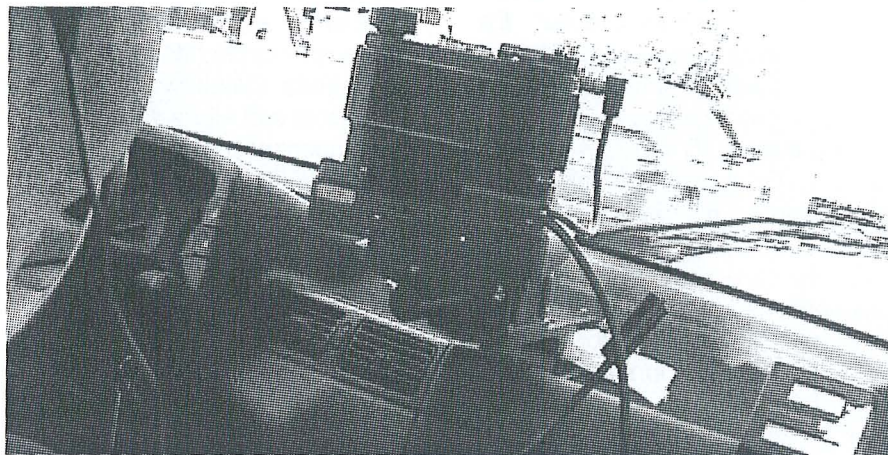

Campanya de seguretat Vial

La Policia Local de Benicarló inicia una campanya contra la velocitat excessiva a les vies circulatòries interiors de la ciutat

text REDACCIÓ

La Policia Local de Benicarló ha iniciat una campanya de control de la velocitat en l'interior del nucli urbà. Són nombroses les queixes i denúncies que es reben en el consistori referent a l'excessiva velocitat amb la qual se circula per alguns vials de la ciutat. Tampoc es queden curtes les queixes veïnals de determinades zones de Benicarló, a causa del poc respecte que els conductors tenen als senyals de tràfic. En aquest sentit, la Policia compta des del mes de febrer, amb un radar que els permet controlar els excessos que es cometem. Més de vuitanta conductors ja han sofert una multa per no respectar els límits establerts de velocitat. A plena llum del dia, que és quan se solen realitzar els controls de velocitat, som incapaços de circular respectant les normes bàsiques. I d'això es deriva tot un seguit de conseqüències, com s'indica per part de la Policia Local. D'una banda, s'incrementa el nombre d'accidents dintre del nucli urbà de la ciutat i la seua gravetat. Per un altre, la seguretat vial dels viants no està garantida. Com és obvi, a major velocitat, és més difi-

cil respectar les normes de circulació. La campanya que està realitzant la Policia Local de Benicarló és la tercera de les mateixes característiques que es porta a terme en la ciutat. I no aprenem. Encara hi ha conductors que prefereixen seguir escrivint el seu propi codi de circulació.

UBICACIÓ DEL RADAR

Els carrers en els quals se sol situar el radar són "en els que qualsevol es pot imaginar que estarà per la velocitat a la qual s'hi circula normalment", explica Agustín Parra, inspector de la Policia Local de Benicarló. Parra ha detallat que és habitual que el control s'estableisca a "l'avinguda Papa Lluna, carrer Alcalà, Méndez Núñez i Passeig Marítim", entre

d'altres, encara que la decisió final d'estacionar-lo en una o altra via "s'ha deixat a discreció del personal que maneja el radar". Però el vehicle radar no només es destina a sancionar infractors de velocitat, sinó que s'ha convertit en un instrument per a amidar "l'aforament de les principals vies de comunicació de Benicarló", detalla l'inspector de la Policia Local. En aquest sentit, el detector permet la realització d'estadístiques sobre "la quantitat de vehicles que passen per determinades vies i la velocitat amb la qual s'hi circula". El vehicle que duu el radar queda estacionat en un dels laterals de la calçada i és l'encarregat d'amidar la velocitat a la qual circulen els vehicles. El detector es programa indicant la velocitat màxima permesa per a circular per la via que, en general, és de 40 km./h. en tot el nucli urbà de la ciutat. Si el vehicle sotmès a control la sobrepassa, emet un senyal sonor. Cal destacar que els agents estan respectant uns marges de condescendència sobre la velocitat marcada en els senyals de tràfic a l'hora de sancionar i sobre el qual el fabricant del radar recomana. "Estem respectant amb escreix el marge permès", diu Parra, ja que l'objectiu principal de la campanya és "parar i denunciar als que se'n

Radars contra velocitat excessiva

ve de la pàgina anterior

passen i molt amb la velocitat en la qual està permès circular". En aquest sentit, destaca que la iniciativa no està promoguda per un afany recaptador del consistori, sinó preventiu. "I per la seguretat de la resta de veïns de Benicarló", principalment els vianants, explica Parra. Dos agents de la patrulla a peu s'encarreguen de donar l'alt als vehicles infractors. Al conductor se l'informa si ha comès una infracció, és a dir, si ha sobrepassat el límit marcat per a circular per la via o si, per contra, serà denunciats per haver superat amb escreix la velocitat indicada. En aquest cas, l'agent requereix a l'infractor la documentació del vehicle i procedeix a realitzar la denúncia.

BALANÇ PROVISIONAL

Des que es va iniciar la campanya, a la fi del mes de febrer, i fins al dia quatre d'aquest mes, s'han controlat gairebé mil cinc-cents vehicles, dels quals 1047 excedien la velocitat i dels quals, en van ser denunciats 88, el 8'4% del total controlat. "El trist és que la majoria dels denunciats són veïns de Benicarló", lamenta Parra. Els carrers on amb major freqüència s'han establert els controls són l'avinguda Papa Luna i el carrer Alcalà. En la primera, s'han arribat a controlar en total més de mil vehicles, dels quals excedien la velocitat permesa prop de tres-cents, mentre que tan sols en van ser sancionats una trentena. Cal destacar que aquest és un dels vials pel qual a major velocitat se circula de tot el nucli urbà de la ciutat i que un dels vehicles sancionats ho feia a gairebé cent quilòmetres a l'hora, és a dir, a més del doble de la velocitat permesa. En el carrer Alcalà, amb la meitat de vehicles controlats, els infractors són gairebé els mateixos que en l'avinguda Papa Luna. I és que,

si s'accedeix des de la N340 al vial, els conductors no solen reduir la velocitat per a adequar-la a la senyalització vertical. Els denunciats en tot aquest temps, no obstant això, només han estat sis. L'avinguda Catalunya i el carrer Peníscola són altres dels vials que destaquen per les velocitats que marca el detector. Cal destacar que totes elles són els principals

punts d'entrada a la ciutat. Esment a part mereix el carrer Vinaròs, on els dos controls establerts no han detectat cap excés de velocitat i, per consegüent, no s'ha produït cap denúncia. Les dades dels controls del radar es troben disponibles en l'apartat dedicat a la Policia Local en la pàgina web de l'Ajuntament de Benicarló. Encara que és prompte per a realitzar un

CONTROL RADAR POLICIA LOCAL 2005									
DIA/VIA		PAPA LUNA	CATALUÑA	ALCALA	PENISCOLA	MARQUÉS	VINARÓS	S. FRANCISCO	J. BENAVENTE
	Controlados	150				274			
23/02/05	Exceden	35				76			
	Denunciados	2				0			
	Controlados	108		92					
24/02/05	Exceden	51		40					
	Denunciados	7		3					
	Controlados		136	85	85				
25/02/05	Exceden		38	52	23				
	Denunciados		2	11	2				
	Controlados		180						
26/02/05	Exceden		83						
	Denunciados		1						
	Controlados	85							
03/03/05	Exceden	33							
	Denunciados	6							
	Controlados	185	108						
06/03/05	Exceden	44	32						
	Denunciados	4	2						
	Controlados	136							
29/03/05	Exceden	39							
	Denunciados	3							
	Controlados						150	444	
31/03/05	Exceden						0	10	
	Denunciados						0	0	
	Controlados		174						633
01/04/05	Exceden		61						22
	Denunciados		1						0
	Controlados			252					
04/04/05	Exceden			106					
	Denunciados			5					
	Controlados				253				
05/04/05	Exceden				120				
	Denunciados				13				
	Controlados	186		132					
08/04/05	Exceden	31		76					
	Denunciados	0		12					
	Controlados	180				405			
07/04/05	Exceden	61				34			
	Denunciados	10				5			
	Controlados	1031	568	561	338	679	150	444	633
Subtotal	Exceden	294	184	274	143	110	0	10	22
	Denunciados	31	8	31	15	5	0	0	0
	Controlados	4434							
TOTALES	Exceden	1047	23,61	% de vehículos controlados van a más velocidad de lo establecido.					
	Denunciados	88	8,4	% de vehículos sobrepasan los márgenes y son denunciados					

Quadre dels controls de radar efectuats per la Policia Municipal durant el més de maig

El trànsit un problema endèmic

ve de la pàgina anterior

balanç, atenent que la campanya actual encara no ha finalitzat, les dades obtingudes en les dues anteriors que s'han realitzat a Benicarló permeten arribar a una sèrie de conclusions. S'ha comprovat que, quan ha finalitzat la campanya, el nombre d'accidents i la seva gravetat dintre de la ciutat "ha descendit sensiblement", detalla Parra. D'altra banda, durant uns mesos després de no usar el radar descendeix la velocitat amb la qual se circula per la

població. "Per això considerem que val la pena denunciar, perquè redunda en la seguretat vial de la

resta de la població", determina l'inspector de la Policia Local.

Intent d'agressió amb ganivets

text NATÀLIA SANZ

La Guàrdia Civil va detenir dijous pasat, a dos ciutadans marroquins com presumptes autors de l'agressió ocorreguda en la matinada del mateix dia. Els detinguts M.B., de 24 anys i M.D.,

de 28 anys, armats amb dos ganivets de grans dimensions, van intentar agredir a un compatriota de 25 anys, qui va aconseguir esquivar l'agressió. D'aquesta agressió la víctima només va sofrir dos talls en la caçadora de cuir. La intervenció d'un amic de la víctima i, posteriorment, la fugida d'amb-

dós, va evitar que els autors els causaren lesions. Després de la denúncia, agents de la Guàrdia Civil de Benicarló, van localitzar als presumptes autors i van procedir a la seva detenció per a la seva presentació davant el Jutjat de Guàrdia de Vinaròs.

NOTA ACLARATÒRIA

La setmana passada es va ometre el nom de l'empresa que s'ha fet càrrec de la reparació del fals sostre del

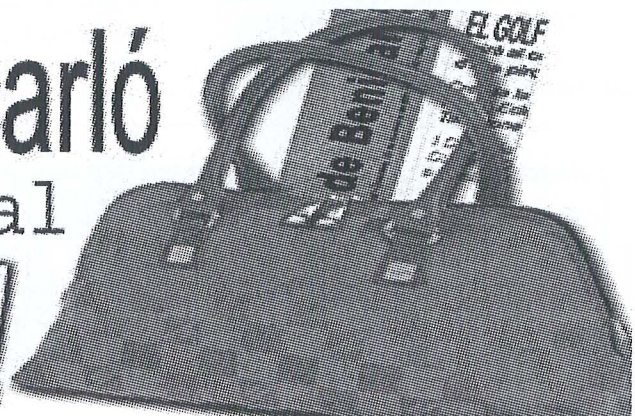
Conservatori de Música. La direcció d'aquest setmanari vol fer constar que la prestigiosa empresa dirigida per Geroni

Salvador ha estat l'artífex d'aquesta acurada obra. Queda dit.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

laveu debenicarlo

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 479

text EL LECTOR

Sembla que ja tenim nou alcalde. Al sempitern Mundo li han pres la vara de la primera autoritat local (segons Flos gràcies al fet que els del Bloc han practicat professionalment relacions sexuals amb ànim de lucre), amb la qual cosa tindrà més temps per a centrar-se i dedicar-se en cos i ànima a tots els valencians. Perquè ara Mundo és més diputat que mai i ja no haurà de pensar en altra cosa que el bé comú. No tinc cap dubte que aquest nou status polític ens afavorirà, perquè ara es passarà més temps a València i així podrà parlar amb més consellers, més directors generals i més gent per tal d'accelerar l'arribada massiva d'inversions públiques. Ja sabem tots que els ppopulars sempre han fet gala de treballar pel poble sense mirar el color de qui mana. Qui no recorda aquell "tot per Benicarló", eslògan i guia d'una de les campanyes dels deixebles d'Aznar al nostre poble? De les manifestacions fetes pels fins ara governants es dedueix que ja està tot fet, només es qüestió de mesos que totes aquelles coses que ells han fet comencen a donar fruit. O siga, que els nouvinguts no comencen a tirar-se flors, perquè tot allò que faran ja ho han deixat ells ben lligat. Suposo que la vergonyosa paralització de les obres de la llotja i el pont del Barranquet només són aturades tècniques. També es trobaran fet el nou centre de salut, l'ampliació del centre

geriàtric, la construcció del nou auditori o els terrenys per a la construcció del nou col·legi del Ròdenas. Ja veurem què passarà. Tota l'artilleria mediàtica afí ja està llesta per al combat. És una llàstima no tindre al nostre poble un parell d'elements a les ones com Jiménez Losantos o César Vidal, autèntics martells radiofònics contra tot allò que pugua ser sospitós de ZP o nacionalista. Cada dia me'n xalo més escoltant-los, encara que penso que potser algú es pugua creure tot allò que diuen.

Tornant al panorama local, comença el compte enrere cap a les properes municipals. Per cert, el seu editorialista no s'ha tallat ni un pèl a l'hora d'analitzar el canvi polític. Només li ha faltat dir que ha perdut un parell d'anys molt valuosos, per tal que quede clara l'orientació de tot plegat. També m'ha agradat especialment la foto de la pàgina quatre on es veu com Flos li dóna la vara a Escuder i resulta difícil esbrinar qui dels dos l'agafa amb més força. Tampoc no he entès la portada. Si la butaca de l'alcalde està maleïda, com és que tothom vol seure-hi?

Tot i la deficient qualitat de reportatge fotogràfic, fa feredat veure com es trobava el fals sostre del Conservatori de Música. No entenc com encara ningú no ha demanat responsabilitats per l'estat en què es trobava una obra que només té cinc anys i que hagués pogut causar una autèntica tragèdia. No respon ningú? Ja està bé així? Per què no ho paga el responsable de

l'obra? Qui va cobrar els diners? Veig que el Chaptain és un personatge vagarós i reconec que em fa molta enveja. A mi també m'agradaria anar per ací fent fotos, parlant amb gent, anar a concerts minoritaris i totes aqueixes coses. Quan siga gran vull ser el Chaptain of Love.

Joan Raül Burriel ens fa a la seua col·laboració un panegíric sobre el nostre benvolgut exalcalde, glosant les seues virtuts i escassos defectes. Jo també m'he preguntat per què Mundo va repetir com a cap de llista si es va fer un tip de dir que ja no es presentaria més, que amb dotze anys ja n'hi havia prou. També he arribat a la conclusió que es van estimar més dolent conegut, i que abans que posar Flos o Traver, l'aparell local es va decantar per la repetició. Però a Mundo tant li fa.

Aquesta setmana la vull felicitar per la completa informació esportiva, encara que potser li manca un apartat dedicat al bàsquet.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Com a mínim un parell. Si es fixa una mica en la data que apareix a la portada, resulta que ens trobem al mes d'abril, encara que sone a nom de medicament.

A la pàgina quatre se'ns informa d'una roda de premsa de la regidora Febrer a la qual "compadien" tres regidors. Segur que eren dignes de compassió, pel poc que els quedava de manar.

La Veu de Benicarló

Divendres Literaris amb *Vicent Usó*

text ROBESPIERRE

"Les ales enceses", de Vicent Usó, ha estat el llibre protagonista del primer Divendres Literari d'Alambor. L'obra arranca una nit de tempesta en què la mar sembla voler-se endur un petit poble mariner, el qual veurà alterat el fràgil equilibri que guarda a partir de l'arribada d'una caravana de còmics. Una història d'amor extrem, fins el límit, una novel·la de tints èpics que transita sovint pel territori on conflueixen la realitat i la llegenda, una obra que pretén seduir el lector a partir de la celebració del llenguatge. Vicent Usó es guanyador de guardons tan prestigiosos com l'Andròmina, l'Ulisses, o el premi

de la crítica dels escriptors valencians, entre d'altres. A més, va ser l'escriptor convidat en la darrera edició dels Premis Literaris Alambor. Aquesta set-

mana, l'escriptor convidat per Alambor és Sebastià Serrano, que presentarà "L'instint de la seducció".

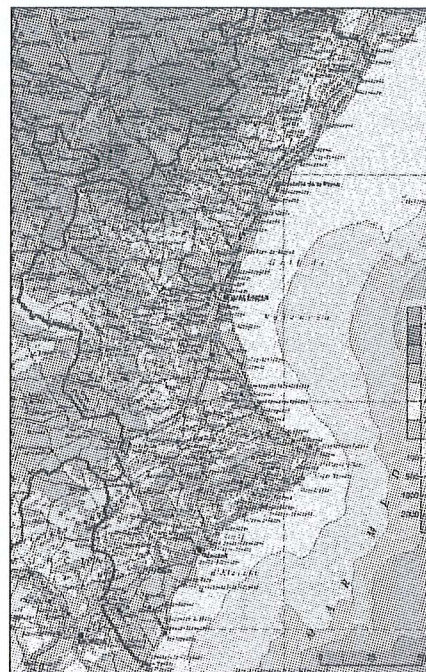
El Conseller Blasco torna a l'atac

text NATÀLIA SANZ

El conseller de Territori i Habitatge, Rafael Blasco ha informat que el Consell fixarà un límit als nous desenvolupaments urbanístics en els municipis de la Comunitat Valenciana. En aquest sentit, ha explicat que el Reglament de Gestió Territorial previst en la Llei d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge (LOTPP) obliga que els municipis amb major ocupació de sòl contribueixin al finançament de projectes sostenibles. El conseller ha subratllat que d'aquesta manera "s'estableixen controls efectius sobre l'ocupació de sòl en cada municipi, de manera que es promoga el desenvolupament equilibrat i sostenible en els mateixos". A més, s'aplica el principi de "major consum de recursos escassos, major contribució a la sostenibilitat del territori". El Govern Valencià -ha afegit Rafael Blasco- preveu l'aprovació del reglament i la seva entrada en vigor per al primer semestre de 2005. Contribuiran les actua-

cions que superen el 20% del sòl urbanitzat municipal Les iniciatives urbanístiques (Pla Parcial, Pla Especial, Pla de Reforma Interior) que superen el 20% de la superfície urbanitzada d'un municipi tindran, d'aquesta manera, que contribuir al Fons d'Equitat Territorial impulsat pel consell. La contribució es realitzarà mitjançant una "quota de sostenibilitat", que el reglament impulsat pel consell estableix en 6 euros per cada metre quadrat del total de l'actuació urbanística si se supera el "llindar" del 20% citat anteriorment. Així mateix, les iniciatives urbanístiques tindran com límit en l'ocupació de sòl, el 30% de la superfície urbanitzada del municipi, límit que no es podrà superar en cap cas. Per exemple, un municipi amb una extensió de 3 milions de metres quadrats deuria començar a contribuir a projectes sostenibles per cada iniciativa urbanística que supere el 20% (600.000 metres quadrats) de la superfície urbanitzada. Si la iniciativa urbanística representa el 25% (750.000 metres quadrats) deuria pagar 6 euros per cada metre qua-

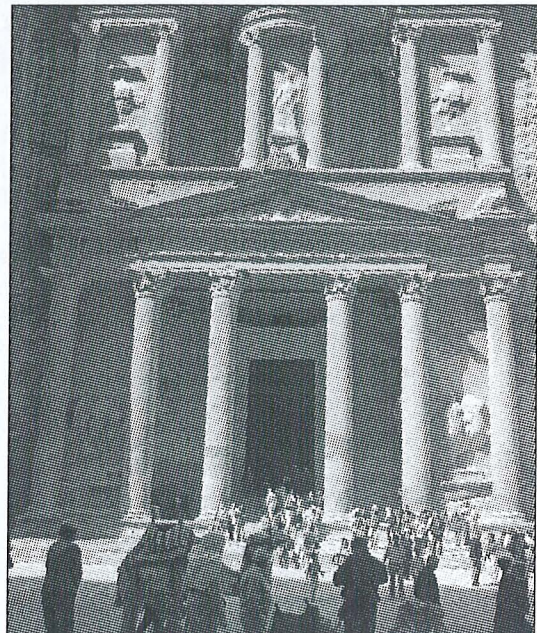
drat, és a dir, 4.500.000 euros. Cap iniciativa urbanística podria ocupar el 30%, és a dir, 900.000 metres quadrats de sòl

Enveja de casament

Jordi Maura, el nostre cap de redacció, i la seua acabada d'estrenar esposa, Vicki Ortolà, es troben disfrutant de la seua merescuda Lluna de Mel per terres de Jordània, tal com informàvem en el número anterior. No content amb això, esta setmana ens ha remés esta fotografia des de Petra. Ha de creure Maura que tots estem en disposició de permetre'ns semblants luxes a estes altures de l'any,

quan la majoria encara no ens hem recuperat de les Falles i Pasqües. La fotografia - observe's - pot danyar la retina per la seua espectacular bellesa i ferir la sensibilitat de qui es veu obligat, a les set del matí, a consultar el seu correu electrònic. És justament el que els va passar a diversos membres del consell de redacció d'esta revista. Mana hue...!, que va dir algú.

Carta dels lectors

El cas és, senyora directora, que tots volen ser, a qui més benicarlando. I jo, ja sento, fins i tot, vergonya d'escoltar-los. Li ho dic de veritat.

Sóc una benicarlanda que visc a Benicarló de tota la vida. M'agrada enterar-me de les coses que passen al poble i que ens afecten a tots. Com això que es diu xafardeig no em surt massa bé, aprofito la comoditat dels mitjans. Així, escolto, lligo, miro i em faig la meua opinió i trac les meues conclusions. I en l'actualitat, jo sento vergonya.

No crega que en salvo cap, blancs, rojos, blaus, verds, ... cap. He vist moltes coses, he viscut moltes històries. Com tots, unes bones, altres millors i també de pitjors. Com tothom. Jo no recordo una situació tan caòtica com la de l'actual consistori, i ja he dit que no sóc jove.

Això em produeix una gran tristesa. Per allò que l'esperança és l'últim que es perd, he volgut agafar-me a, l'utòpic, que era possible, que realment podia ser veritat allò que TOTS

(farta estic d'ecoltar-lo), que tots, l'únic que volen és treballar per el poble.

Em sona a burla, senyora directora, l'hi ho juro, i crec que no sóc jo sola qui ho pensa. Estem farts.

L'únic que demanem és que siga una realitat això que tots ens volen fer creure, però em sembla que la cosa està prou embolicada, almenys, així ho veig jo. També tinc ràbia, d'eixos que juguen a fer-se, i fer-nos, la punyeta, en nom del poble. Que no, senyora directora, que ja no és fàcil que ens la peguen, que estem massa farts. O resultarà que dec ser una dissident?

Molt em temo que no aniria massa sola. Si sortira al carrer a preguntar ... Jo no sé els demés, ja li he dit abans, a data d'avui no en salvo ni un. Tant debò m'errara i no fos així, tant debò foren capaços de fer-ho, de treballar per al poble.

I vosté, què és dona com jo, com ho veu? M'agradaria saber que en pensa. Vosté no té pena? No està rabiosa o, almenys enfadada, dis-

gustada, trista ...?

Mire, això de la sensibilitat, tinc vist, i revist, i comprovat, que els homes no ho entenen massa. A millor vosté, què deu tindre, almenys la meitat dels meus anys, em poguera explicar, per a què poguera entendre, perquè les poques dones que hi ha al consistori no aporten alguna cosa més, que ajudés a l'enteniment entre tots? Més que siga per allò que un sexe es complementa amb l'altre.

No sé si pensar que les regidores tenen por de no estar a l'alçada dels homes i se dediquen a aprendre d'ells la manera de fer la politiqueta de *xinxar-se i xinxar-nos*. Com ho veu vosté? És una llàstima. Si no es decideixen a aportar el que els falta als homes i aproven el que ells fan, tornem a quedar-nos coixos. Alguna cosa ens segueix mancant! Si vosté ho veu d'altra manera, per què no m'ho explica?

Crec que ja m'he allargat massa i no sé si li quedarà lloc a la seua xicoteta, però consistent revisteta. Vosté que se'n diu La Veu de Benicarló

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ J. BAUSA, VICENT BO
NATALIA SANZ,
LLUCH, RAMON
JOSEP V. TAUS,
COSTA
Fotografies/ NATALIA

PauSA

text ROBESPIERRE

Temps de pauSA. Així podem començar a parlar d'aquesta nova "empresa pública" que s'ha constituït al nostre ajuntament, Psoe-Bloc. Ara, diuen els entesos, hem d'esperar als 100 dies de cortesia per veure com discorre aquest primer govern de coalició (açò d'ara sí que deu ser una coalició, allò d'abans només era un "acord de governabilitat"). Després ja ens ficarem en feina per a recordar-los que estan al servei del poble i per a solucionar les seues problemàtiques diàries, i no tan diàries.

I parlant de problemàtiques, no estarà de més recordar-ne algunes perquè vagen fent boca i memòria, així no hauran de pensar tant i els serà més fàcil començar a ficar-se mans a la feina: el trànsit caòtic de la nostra ciutat, l'entrada a Benicarló per la N-340, el tram de carretera que ens correspon per a l'enllaç amb Peníscola, solució a les inundacions del tram entre el molló (desaparegut en combat) de la ratlla del terme i l'avinguda del Papa Luna, la seguretat ciutadana, la seguretat al camp, òbviament més policia al carrer, la nova escola (ja n'hi ha prou de xiquets en barracons), el nou centre de salut (ja li toca el canvi al vetust que tenim ara), la canalització del Barranquet (tornant a recuperar el que s'han carregat les màquines des del pont a la mar, plantem pinets per a després carregar-nos-els), la neteja i vigilància de la Basseta del Bovalar, el control de les transformacions agràries (ara es fan com els dona la gana, destrossant camins, marges i arbres centenaris i ningú gosa dir res, i no diguem parar-les), la Tossa (està en espera de temps millors), la neteja de la ciutat, les caguerades de gossos, els grafitis que ens deixen embrutades façanes, mobiliari, etc. de tota la nostra ciutat, la persecució de les conductes incíviques, la manca de sòl industrial, el control de les fases del Polígon Industrial, els fums de la crema de

les escombraries dels nostres abocadors il·legals, la depuradora que no mai arriba, l'abocador mancomunat (però amb planta de reciclatge i al lloc idoni, no el nyap que ens proposen ara), la construcció del pont de la rambla de Cervera al seu pas per la Mar Xica, l'ordenació urbanística d'aquesta zona, el desembosament de l'embolic en què s'ha quedat la Partida Povet, la revisió del PGOU, el desenvolupament de la façana marítima del Gurugú, els talls de carrers sense control produïts per les obres, la normalització lingüística de l'ajuntament en totes les seues àrees, una biblioteca decent i adaptada, el futur museu de la ciutat, un auditori com cal, un conservatori de qualitat i segur (no el perill d'ara), la casa del Marqués com a mostra del que ha estat Benicarló, arreglar els carrers segons les necessitats reals de la ciutat (no com ara que s'han anat fent seguint no sé sap quins criteris), quant ens ha costat realment la plaça de la Constitució, el control de les obres il·legals per tot el terme municipal (que en són unes quantes a la nostra ciutat), el control de les motos sorolloses i la seua circulació per les zones de vianants, la creació de zones verdes d'ús públic (inexistents a la nostra ciutat), vigilar l'especulació urbanística, que l'ajuntament s'apropi al ciutadà fent més fàcils els tràmits davant aquesta administració, unes clavegueres com cal (ja n'hi ha prou de merda, compreses, condons i d'altres estris a la platja)...

Bé, suposo que m'hauré deixat alguna que altra qüestió "espinosa", a tot no arribo (el sabó el deixo per a vostés, veient com sobreeixia la seua bromera en la seua línia editorial), però amb aquestes, ja em conformo perquè comencen. Ara em dedicaré a esperar que passe el temps de pauSA, com he dit al principi i, mentrestant, aniré esmolant la meua guillotina particular. Se m'havia gastat prou en l'anterior etapa, i ja li tocava una repassada. Esperem, doncs. Però no desesperem, alguns caps, igualment rodaran.

faça el que puga o, el que vullga. A mi m'agradaria què les dones, les del meu poble en particular, pensarem que no es tracta de ser millor o pitjor que ells, ni el complement afegit que diu la dita "tot gran home té darrera una gran dona", que pot servir puntualment, sinó que el que volem és igualtat i justícia per a tots dos sexes. Hem

de defensar el nostre punt de vista i no esperar que siguem d'altres qui ens treguen les castanyes del foc. I això, més que siga la meua Utopia, voldria pensar que és possible. Somiar no costa diners.

Glòria

JOSEP BARBERÀ, PERE
DORRÀS, XAVIER BURRIEL,
EL MUSSOL, CARLES
PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
EL SAMARUC
IA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La *Veu* respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La *Veu* es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La societat del risc global (1)

text Pere Bausà

Els darrers anys s'han produït gran nombre de desastres de tot tipus i per tot arreu: inundacions i onades de calor a Europa, malalties infeccioses que afecten tant a les persones - SIDA, SARS o

Ébola- com als animals domèstics - malaltia de les vaques boges, febre aftosa o grip aviar, també atacs terroristes com el 11-S o el 11-M. Darrerament, el tsunami de l'Índic, amb les seves 300.000 víctimes, ha commogut tot el món.

El sociòleg alemany Ulrich Beck proposà, a finals dels anys vuitanta, l'expressió "societat del risc" que, posteriorment, completà amb l'adjectiu global. És una nova etapa de la societat industrial on domina una visió catastròfica i insegura de la vida. Abans les societats estaven interessades en la igualtat i ara en la seguretat, abans intentaven millorar el món i ara mantenir allò que tenen. El progrés tecnològic ja no es veu com la solució als problemes de la societat, sovint és el problema. La globalització actual ha provocat la universalització dels desastres que ja no són fenòmens exclusius del tercer món. Els mitjans de comunicació han contribuït a l'expansió d'aquesta percepció social al tractar les desastres com a mercaderies informatives molt rendibles

¿El sentiment de viure en risc està basada en fets reals o és una "construcció" social? La importància relativa dels dos factors varia des d'un país desenvolupat amb esperances de vida d'uns 80 anys, a un altre del tercer món on es viu uns 35 anys. En aquest article tractarem la importància objectiva i real de les desastres en l'actualitat.

Fins els anys 90 del segle XX, les accions respecte els desastres consistien en la preparació de la resposta d'emergència i humanitària, per pal·liar les conseqüències. Les ONG han anat prenent, cada cop, més importància en aquestes accions. Però el notable increment de les pèrdues humanes i econòmiques, i la necessitat de mobilitzar cada cop més recursos per a la resposta d'emergència i la reconstrucció posterior, afavorí un nou enfocament de caire més preventiu. Un fenomen natural, com un terratrèmol o una inundació, esdevé un desastre quan hi ha pèrdues humanes o econòmiques. S'entén per risc la probabilitat que es produeixen una sèrie de víctimes o pèrdues econòmiques en un període de temps a causa d'un fenomen natural. El risc ve determinat per una sèrie de factors: la perillositat -freqüència d'un fenomen que potencialment pot causar danys-, exposició - les persones o els bens econòmics que poden sofrir la desastre- i vulnerabilitat - proporció de la població o els bens econòmics exposats que seran destruïts pel fenomen catastròfic. Cal entendre el risc com un procés sempre present i la desastre com el producte d'aquell i que esdevé sobtadament. El risc és el problema

fonamental sobre el que poden actuar sempre, i el desastre un problema derivat.

L'ONU establí el període 1990-1999 com el Decenni Internacional per a la Reducció dels Desastres Naturals (DIRDN). S'instaurà el segon dimecres de cada mes d'octubre com el Dia Mundial per a la Reducció de Desastres. En 1994 es va celebrar en Yokohama, Japó, la Conferència

Mundial "Per un Món Més Segur en el Segle XXI". S'aprovà l'anomenada Estratègia de Yokohama plasma da en 10 principis. En ells s'indica que l'avaluació del risc és un pas indispensable per a l'adopció de mesures adequades per a la reducció de desastres i així, disminuir els recursos destinats a les accions d'emergència. També que la reducció de riscos s'ha d'inserir en les polítiques de desenvolupament dels diversos països o que la comunitat

internacional ho ha d'assumir com una tasca fonamental. Les conclusions del DIRDN assenyalaren: un augment del nombre de desastres, la inclusió dels riscos en les preocupacions i objectius de governs, i l'establiment de sistemes d'alerta ràpida per a terratrèmols, el fenomen del Niño i els ciclons a la Badia de Bengala.

Segons l'asseguradora Munich Re, durant la segona meitat del segle XX, el nombre de desastres s'ha quadruplicat i les pèrdues econòmiques s'han multiplicat per 15. El 96% de víctimes són de països del 3r món i, en canvi, les pèrdues econòmiques són dels països desenvolupats. Les causes serien un increment de l'exposició: ha augmentat la població i la urbanització en zones d'alta perillositat; el desenvolupament econòmic promogut de la globalització ha creat grans desigualtats: el sud-est asiàtic ha crescut i Àfrica s'ha enfonsat. El gran nombre de conflictes bèl·lics i epidèmies com la SIDA han desestructurat molts països del 3r món i s'ha incrementat la vulnerabilitat de les poblacions. El canvi climàtic pot fer més freqüents els fenòmens climàtics extrems.

En gener de 2005, es celebrà a Kobe la Conferència Mundial per a la Reducció de Desastres, colpits per les conseqüències del tsunami de l'Índic. S'aprovà un Programa Internacional d'Alerta Ràpida per a tot tipus de desastres naturals. Si l'Índic hagués comptat amb un sistema d'alerta com el del Pacífic, el nombre de víctimes hagués sigut menor. Es feu una crida a l'establiment d'una "cultura de prevenció de desastres". S'assenyalà que el grau de desenvolupament econòmic està en relació directa amb la vulnerabilitat d'una societat front els desastres naturals. També s'ha destacat la relació entre la conservació dels ecosistemes naturals i la reducció dels efectes dels desastres.

Els mitjans de comunicació ens colpeixen amb les imatges dels desastres i ens mouen a la solidaritat. Però quan de temps dura aquest sentiment? Cal que tothom anem més enllà.

Curs de perfeccionament de trombó

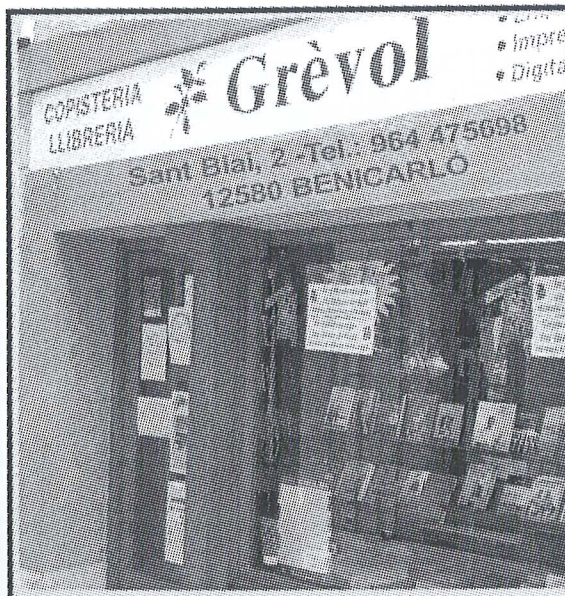
El conservatori de Música Mestre Feliu de Benicarló ha organitzat un curs de perfeccionament de trombó, amb l'objectiu principal de perfeccionar la tècnica i la qualitat interpretativa dels més de vint alumnes matriculats. Jaime Rebollar, director del centre, ha explicat que "s'han matriculat alumnes de tota la província de Castelló, i fins i tot, de València". Aquesta és la cinquena edició del curs, que s'ha convertit en tot un referent de formació en trombó "i que els alumnes esperen any rere any", diu Rebollar. El prestigi dels professors i l'alt nivell de la formació que imparteixen són algunes de les causes de la resposta massiva de l'alumnat. L'èxit de matriculació ha obligat a separar els alumnes en dos grups de treball. Els professors Salvador Tarrasó i Juan Bautista Abad, del conservatori de Castelló, i Fèlix Garcia, del Mestre Feliu, han sigut els encarregats d'introduir els alumnes en els secrets del trombó. Exposicions o lliçons magistrals, entre altres activitats complementàries, han completat les activitats

que s'han desenvolupat en el centre amb motiu de la realització del curs.

Cal destacar que per a aquests divendres i dissabte, el centre també ha organitzat un curs de perfeccionament de contrabaix i que per al dies 28 i 29 d'abril, Marisa Blanes impartirà el IV Curs de Tècnica i Interpretació Pianística. El conservatori torna així a la normalitat educativa després dels últims esdeveniments,

que han obligat a tancar les instal·lacions durant una setmana per poder realitzar les obres de condicionament del sostre. "Els encarregats han realitzat l'obra en un temps rècord", assenyala el director del Conservatori, que ara espera la visita dels tècnics municipals perquè facen la certificació de final d'obra.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Benicarló se'n va a Morella

text Tonyo Fibla

Bl passat dissabte dia 9 a les 8 del matí, en un dia fresc i ventós se surt de la porta de la Penya Setrill en direcció a Morella la segona marxa Benicarló - Morella.

Com diu la tradició, tradició d'un any, a la porta de l'església de sant Bartomeu es para per a fer-se la foto. Son 26 excursionistes, tots de primera línia. L'excursió és molt dura i no es pot apuntar qualsevol. És una excursió per a gent selecta.

Com fa fresca es porta un bon ritme i no es para ni un moment fins aplegar a la Tossa per a reagrupar-se. Tal i com l'excursió va endinsant-se en les terres del Maestrat el vent es fa notar més però el ritme no baixa en cap moment.

Tot i la bona marxa que es porta, encara hi ha que té temps de fer espàrrecs i com ja no caben a la mà els posa a una bossa de plàstic.

Aplega l'hora d'esmorzar i allí està esperant el cotxe de la intendència per a donar aigua als caminants i algun que altre gotet de vi de la Penya.

Després de caminar una bona

estona per dins d'una sèquia que ha envaït tot el camí i travessar el riu, s'aplega a Cervera on els més viciosos van de cap al bar a fer-se el caferet o carajillo.

Visita obligada és pujar al castell on els més sabuts expliquen la història de la Feram. La estada al castell no va ser massa llarga ja que el vent aconsellava reemprendre la marxa per a no gelar-se.

El camí segueix primer per la carretera i després pel riu. La gent continua fent espàrrecs i ja en porten uns bons grapat: aquesta nit tastaran una bona truita.

Entre oliveres centenàries, vora la Via Augusta, es dina. La intendència..., perfecta. No cal menejar-te del lloc, quan es buida el gotet allí tens a un que te'l torna a omplir.

Sobre les quatre i mitja s'aplega a Xert. Fa un vent... i un fred... Alguns fletxes han aplegat abans i se n'han anat al bar, altres, com tocava, a l'ajuntament vell a fer-se la foto de grup. Un descontrol. Uns per ací i els altres per allà. Quan uns van, altres tornen... però no passa res. L'organització distribueix a la gent per cases i van tots a dutxar-se i descansar un poc.

Després... al bar. Fam molt de vent i molt fred. No es pot anar pel carrer.

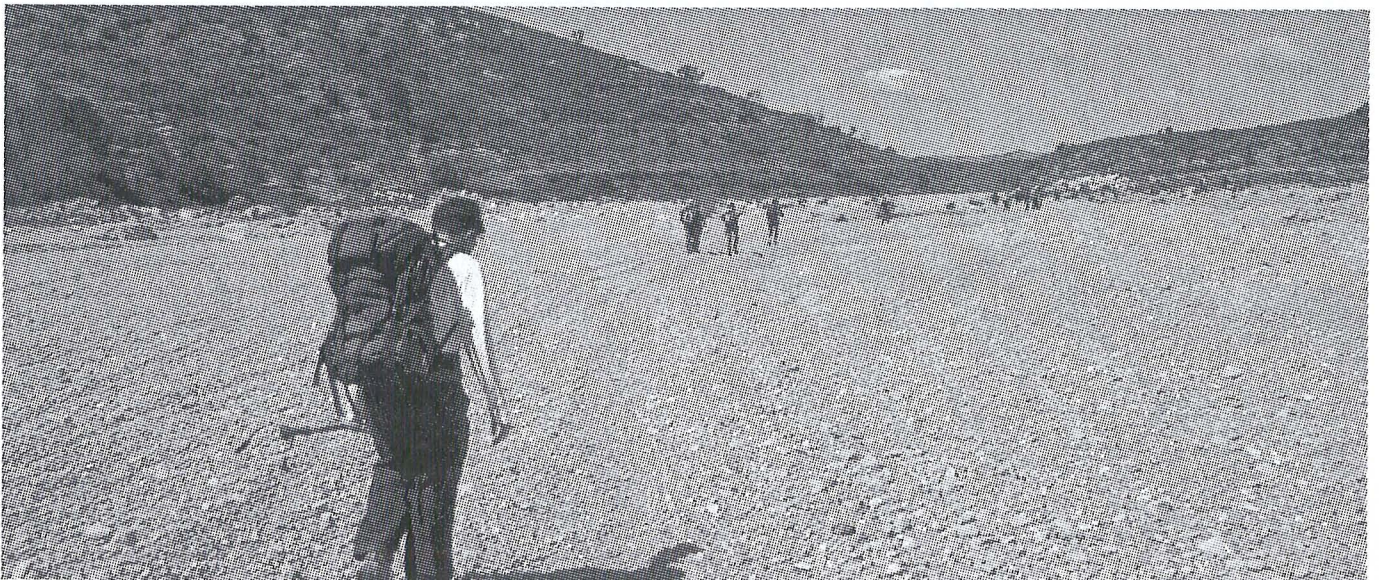
Passades les nou es sopa amb companyia de membres de la Penya que han pujat a donar valor als caminants.

El diumenge, dia 10, el dia fort, el vent és terrible. Més d'un té por de perdre l'equilibri i fer-se mal. Quasi bé no es pot caminar. Bufa molt fort i gelat. En alguns tolls hi ha gel. La comitiva, sempre en grup més o menys compacte, va pujant al Turmell. Quan s'està dalt sembla que el vent amaina, encara que fred, el vent, no bufa tant fort.

Els de la intendència, han preparat uns entrepans per a l'esmorzar i el dinar. A més, el saquet inclou un poc de fruita i unes llepolies. Més acurat, no pot ser.

El grup va pujant de cota. S'aplega als 1150 m d'altitud es tomba a l'esquerra i es continua pujant. Estan ja a les antenes, passada l'ermita de santa Àgueda, a 1240 m, es torna a baixar a 1120 per a assolir el punt més al 1254 m al Tossal Gros on es para a dinar.

Com no fa massa calor que diguessim el temps de sobretaula és curt. Ara la tònica general és la baixada i sobre les 18:15 s'aplega a Morella, quasi una hora abans que l'edició passada.

Trofeu Autric de Natació

text Club Natació Benicarló

En el passat cap de setmana 09 i 10 d'abril el Club Natació Benicarló es va desplaçar a Vila-real on es va disputar el Trofeu Autric de Primavera G-3 al que van assistir 27 Clubs i 284 nadadors i nadadores de tota la Comunitat Valenciana.

La "Armada Benicarlanda" junt amb la seua entrenadora Lucía Vicente van aconseguir el 3r lloc per equips en categoria masculina a la Comunitat Valenciana, acabant la competició com a millor equip classificat de la província en esta categoria. Uns resultats que des de fa temps es venia vindre, donada la progressió de l'equip i que com es va demostrar ja en la ciutat d'Elx, té molt que dir.

Els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló Janina Rodríguez, Marc Fresquet, Ferrán Remolina, Marcos Fuente, David Marqués, Rubén Constante, Agustín Parra, Ramón Boix y Joseph Navarro no van afluixar i es van assegurar en el millor dels casos la seua participació en els Campionats Autonòmics i inclús d'Espanya en la majoria de les proves disputades, destacant:

200 m esquena masculí

12- Rubén Constante Forés, 2:51.95 Mínima C Autonòmic

100 m lliures masculí

2- Marc Fresquet Burriel, 1:02.38 Mínima C

Autonòmic

200 m braça masculí

9- Agustín Parra Barker, 3:06.64 Mínima C Autonòmic

100 m braça masculí

4- Ferrán Remolina Rallo, 1:17.61 Mínima C España

8- Marcos Fuente Merino, 1:23.25 Mínima C Autonòmic

200 m estils masculí

5- Marc Fresquet Burriel, 2:31.61 Mínima C Autonòmic

6- Ferrán Remolina Rallo, 2:34.08 Mínima C España

200 m papallona masculí

3- Marcos Fuente Merino, 41.14 Mínima C autonòmic

100 m braça femení

11- Janina Rodríguez Añó, 1:31.59 Mínima C autonòmic

VII Gran Fons de Puçol

text CA Baix Maestrat

El passat 6 d'abril es va fer un control a les Pistes d'Atletisme de Benicarló, organitzat pel BAIX MAESTRAT. En categoria Aleví destacaren David León en Pes 7'58m i Javi Giner 6'48 en xics i Andrea Ruiz amb 5'18m Juli Nájera amb 4'97m. En Benjamí fem Fiorella Chiappe 4'78, Cristina Beltran amb 4'62m i Pepa Fabregat amb 4'45m. En Categ. Iniciació Oscar Medinilla amb 3'70. En Llargada Benjamí fem Fiorella Ch. amb 3'10m i Pepa Fabregat 2'90m i Carlos Naranjo en xics. En Aleví Javi Giner amb 3'59m i Marcos Añó 3'42m i Carmen Melet 3'14m i Mireia Mendieta amb 2'86m en xiques. En 80MLL infantil Hamid Bakkaoui 14"5 i Omar Lamrabet 14"8. En 100MLL Junior Adrià Badí amb 12"4 i en Juvenil Iván Montero amb

12"8, Francisco García amb 12"9 en Junior 13"6 Elisabet Delshorts Junior Fem i Anna Delshorts 14"6 en Juvenil Fem. En Alçada junior Elisabet D. 1'42m i Francisco García 1'64m. En Juvenil Anna D. 1'35m i Fran Sastre 1'64m. En infantil Francisco Ferrer 1'20m i Anna Prats amb 1'10m. En cadet Iván Montero 1'46m.

En el Campionat Provincial Aleví Masc. l'equip format per Eric Aneas, Joel Valera, Marcos Añó i Javi Giner acabaren en 1er lloc en la prova de relleus 4x60.

En el control del 100MLL fet a Castelló el 9d'abril en 3er lloc Javi Giner amb 3'50"81, Marcos Añó 5è i Carmen Melet 6ª.

El 8 es va fer un altre control també a Castelló. En el 100 MLL Adrià Badí 12"53, Fco. García 13", Iván Montero 14", Anna Delshorts 14"21, Eli Delshorts 13"6, Cristina

Monforte 14"27. En el 600 MLL Iñaki Giner 1'50.

Els fondistes del Baix Maestrat tingueren també feina en la VII Gran Fons de Puçol el 9 d'abril, sobre un circuit de 15Km. Pilar Prades fou 12ª de la General, Antonio Castro 1er Junior, Agustín Pérez 2n Veterans, Javier de la Fuente 15é de la general. Participaren també Paco Safont, Javier Segura, Roberto Prades, Guillem Sancho, Guillermo Palau i Fernando Arnau.

El Club d'Atletisme BAIX MAESTRAT vol anunciar que la famosa XXIVª MITJA MARATHÓ de Benicarló es canvia de data i passa al 23-10-05. També vol anunciar als simpatitzants i aficionats que el proper 17 d'abril tindrà lloc el V Torneig Interclubs de Promoció a les Pistes d'Atletisme de Benicarló.

Futbol i espectacle

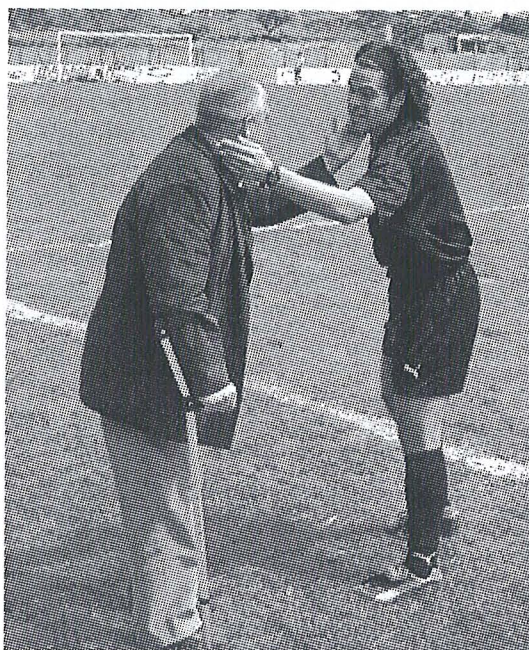
text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Anem al tema. Que el Benicarló perdera per 3 a 2 al camp de l'Alcora -com sempre al darrer minut-, que als aficionats que s'hi van desplaçar se'ls quedara cara de babau o que Xoco tinguera, tal i com s'aprecia a la instantània adjunta, una relació cordial amb un àrbitre grenyut i modern tocat amb una diadema negra és pura anècdota. Ací el que ens interessa a tots és la moció de censura, per què ens hem d'enganyar. La moció de censura i tot allò que envolta un esdeveniment d'una magnitud tan formidable.

És clar que caldrà, precisament des de la pàgina present, centrar la qüestió en les possibles repercussions que el canvi a la casa gran tindrà en l'àmbit del CDB. No sóc qui per aventurar-me amb una anàlisi sociològica sobre com seran a partir d'ara les relacions entre la Junta Directiva i l'Ajuntament, però sí que m'agradaria introduir en la qüestió el lector poc sabedor de la idiosincràsia de la meua entitat favorita. Tradicionalment, o no, hom ha considerat l'esport una activitat desvinculada de la política. Però, ah amic, l'esport el fan les persones i les persones, tal com deu citar algú, són animals polítics. Unes més que altres, per suposat. En els darreres anys, s'ha de dir clar i ras, els encarregats de mantindre (mantindre, que ja és molt) amb alé el CD Benicarló han estat persones d'una determinada ideologia. En concret la ideologia d'adalills de la pàtria tan significatius com Àngel Acebes, Eduardo Zaplana (sempre serà nuejtro presidente) o el propi Luis Tena. Sí, sí, no estic desbarrant. Durant anys i panys el Benicarló va ser fortament patrocinat, per exemple, d'una manera entusiasta per l'empresa Mobel Rècord (el rècord del mueble) al darrere de la qual hi havia dos coneguts prohoms de la política local vinculada al Pp. Això és així.

Que diumenge passat, o l'altre, no ho sé, Xoco fera sortir l'alcalde (perdó, l'exalcalde) i el regidor de Cultura a rebre un pequeño homenatge era agafar-se a un ferro roent per dir ací estem nosaltres, els nostres. Però bé és cert que l'entrenador-president ho va poder fer perquè tant el senyor Mundo com el senyor Flos són seguidors acèrrims del Benicarló. Si no ho hagueren estat, difícilment haguera pogut atrevir-se amb una proposta d'una envergadura tan considerable.

I encara més, molt més. José Verge, com bé sabem, és o ha sigut, si més no, simpatitzant de tots els polítics esmentats fins ara. De fet, fa un parell de temporades va deixar de dirigir un partit des de la banqueta perquè hi havia eleccions i se'n va haver d'anar a fer d'interventor o una cosa d'aqueixes en una mesa electoral. L'altre dia es va destapar Xoco a la televisió unes sucoses (sí, deixem-ho en "sucoses") declaracions en què es lamentava que a hores d'ara (de llavors, uns dies abans de la moció) ningú de l'equip de govern entrant s'havia dirigit a ell per dir-li com anirien les relacions entre el Benicarló i l'Ajuntament. No ho vaig acabar d'entendre. Sí que és cert, i des d'ací sempre s'ha dit, que el CDB ha de ser

una entitat que ha de rebre un tracte de preferència sobre totes les altres; les raons ja les he explicades mil vegades i són les que són i ja està. Però, és clar, els que ara manen s'havien posat en contacte, és un purparlé, abans d'accedir al poder, amb associacions que també deuen tindre el seu d'allò com ara la Creu Roja, la Banda de Música, la Coral Polifònica o el senyor rector de la parròquia de sant Bartomeu? Si és així, Xoco té tota la raó del món, si no... doncs, això.

No cal ser un endevinaire consumat per pronosticar com aniran les coses d'ara endavant. El nou regidor d'Esports (per cert, vorem si aquest senyor supera el nivell de sensibilitat de Marcos Marzal amb la llengua pròpia de Benicarló) no l'he vist mai pel Municipal de la Carxofa i el flamant senyor alcalde, tampoc. Això no ha de voler dir res, perquè suposo que a hores d'ara ja hauran parlat tots dos amb Xoco i que diumenge vinent se'ls vorà ocupant un lloc d'honor a la llotja presidencial. O, com a mínim fent acte de presència al partit, tampoc cal que es posen al darrera de la lluenta bandera espanyola pintada sobre l'espai més vip del nostre camp. El senyor Mundo tradicionalment seia amb Pepito Muchola al costat de la porteria contrària i no passava res.

Parlant de futbol, el proper partit el juguem a casa contra el Traiguera i als traiguerins els aniria molt bé treure'n alguna cosa positiva per tal de tractar de sortir dels llocs de descens en què es troben actualment. Ja s'apanyaran. Si baixen, que baixen, que les vegades que hem pujat allà dalt hem acabat sempre com carnot. Tira, home.

LA SENTÈNCIA. Tal i com he dit, encara no hi ha ningú definitivament sentenciat.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. El Ràcing de Benicarló es va imposar en duel fratricida a la Penya Valencianista també de Benicarló. No hi va haver tangana.

El juvenil guanya al Castelló

text GREGORIO SEGARRA

**C.D. CASTELLÓ "B", 1
C.D. BENICARLÓ JUVENIL, 2.**

Alineació Benicarló: Jorge, Fuentes (Fibla 5'), Terán, Víctor González, Foix, Àlex, Víctor Esbrí, Emilio (Pío 60'), Marcos (Pérez 90'), Irigaray i Gumbau (Santi 81')

Comentari: Al Juvenil només li valia guanyar, o guanyar, en El Bovalar, si volia mantenir intactes les seves aspiracions de jugar la lligueta. I perquè no faltés emoció, Peinado, Óscar Seva i Jordi, sancionats, van ser baixa en la convocatòria. Els locals van ser els que van tenir la primera gran ocasió gens més començar, però Jorge la va desbaratar de forma tan espectacular com efectiva. I quan a la mitja hora l'omnipresent Irigaray li va robar la cartera a un defensor i va batre al meta orellut, van començar a creure que podia ser que sí. El 0-1 del descans presagiava una segona part disputada i renyida. I així va ser. El Castelló va sortir a per totes,

però el Benicarló va saber defensar amb ordre i disciplina el seu avantatge. A més, Àlex Borrás i Irigaray eren un malson per a l'estàtica defensa local, que les hi veia i desitjava per a poder, no només parar les seves incursions, sinó fins i tot treure el baló jugat des d'endarrere. En una d'aquestes escapades, Irigaray es va plantar tot sol davant del porter i el va tornar a batre. El Castelló va acusar el cop i va estar uns minuts a les mans dels "rojillos", que van poder sentenciar el partit. Però, el que sol passar en aquests casos, va passar. De no sentenciar es va passar al 1-2 al acabament del temps reglamentari. L'àrbitre, que va estar bé, va afegir set minuts, que es van fer eters. El Benicarló avança de nou al Castelló i es col·loca 2º. Aquest diumenge rep al líder, Vila-real, en el partit del ser o no ser.

RESULTATS C.F. BENIHORT:

L'Infantil i el Cadet van jugar contra el Tonín, en un dels clàssics d'aquesta 1ª Regional. L'Infantil, de Paco Salvador, va

aconseguir un valuós empat (0-0) i el Cadet, de López Heredia va guanyar amb comoditat (0-3). Importantíssima cita la que tenia l'Aleví "A" en Les Capsaes, contra el Ciutat de Vinaròs "B", en la seva lluita per afermar-se en el cap de la classificació. Els jugadors de José Viñes van sortir al camp conscients que no podien punxar si no volien que el Ciutat de Vinaròs "A" escurcés perillosament les distàncies. Els vinarocencs també sabien que cada vegada quedaven menys ocasions perquè el Benihort punxés, i aquesta era una d'elles. Va començar marcant el Ciutat, que es va anar al descans amb avantatge. El vent i el camp de terra no ajudaven gens al joc del Benihort. Després d'aconseguir Jonathan el gol de l'empat, ambdós equips van disposar d'ocasions, però va ser el Benihort el qual va tenir més sort i va marcar, altra vegada per mitjà de Jonathan, el gol de la victòria en temps afegit.

Pallissa al Benicarló FS al camp del líder

text LA GRADERIA INQUIETA

El Pozo de Murcia va imposar-se al Benicarló FS dissabte passat per set gols a un. El primer classificat de la taula li va propinar una important pallissa als blaus en la seva pròpia casa i davant tres mil espectadors, trencant així la ratxa de triomfs que duia el Benicarló. L'únic gol dels blaus el marcava Minhoca en el minut 17, després de quatre gols dels murcians. Poc més va donar de si la trobada, al que tampoc vaig assistir per culpa del cap d'aquesta

casa, que es nega a pagar-me els desplaçaments. M'hagués encantat formar part de la caravana blava d'afecionats que es va desplaçar a Múrcia en dos autobusos i nombrosos cotxes particulars, però em va tocar quedar-me a casa. Pel que contem, no em vaig perdre molt, perquè els del Pozo van saber demostrar el seu liderat en la taula i el Benicarló poc va poder fer ens un rival d'aquestes característiques. Nosaltres, almenys, ens mantenim en la cinquena posició de la taula de la Divisió d'Honor i l'afecció segueix somiant amb els Play-of. Aquest dissabte ens visitarà el Canicer,

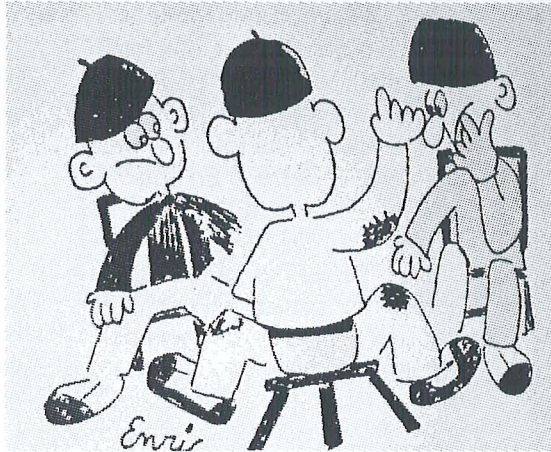
situat en la desena posició. Esperem que, de tornada a casa i amb un rival inferior a nosaltres en teoria, el triomf torne a ser nostre.

Tafaners de censura

1. Impressionats ens vam quedar el parell de tafaners que en dijous al matí podem anar a perdre el temps a l'Ajuntament, o a qualsevol altre lloc, no cal dir-ho, en el transcurs d'una cerimònia que, això sí que cal dir-ho, va passar sense pena ni glòria. I encara sort perquè les exèquies del nostre segons govern municipal en el que va de legislatura ens van preparar el cos per a assistir a dia següent al solemne enterro del papa.

2. Quines cares, senyor!, les dels exregidors del PP quan el nou senyor alcalde, Escuder, els va allargar la mà per xocar-la un per un (una marca del famós nou taranna polític?). No ens hem pogut resistir a no incorporar, per una vegada, documents gràfics d'aquella lluita de titans. L'un mastegava xiclet, l'altra es girava a mirar enrere perquè

no s'acabava de fiar de la rera-guarda... Un espectacle de displicència i d'orgull ferit.

3. Vam poder comprovar que el degà del Consistòri, Flos, no s'acabava de decidir a deixar la vara en mans del socialisme i Escuder va haver d'arrancar-li-la amb tota la força que va saber fer sense que es notara més que en la blancor dels punys tancats. Ja és normal, i això que per a fer-ho més passador a aquest particular Gòlgota havien acudit els apòstols més populars de

l'equip provincial: alcaldes de Peníscola i de San Jorge, acompanyat d'altres diputats el segon. Del PSOE hi havia algun diputat, es veu que la cosa no els emocionava tant.

4. Els companys de la premsa gràfica van haver de suar-se cada bit i van patir espentes i colzades per aconseguir les imatges més fresques. Llàstima que no hi apareixerà l'aücada que el respectable va dedicar, no sabem massa bé, si als que interrompien la visió del traspàs, a qui rebia la vara o a qui la lliurava.

5. I al final, ja marit i muller, els contraents van anar a celebrar-ho, però per separat, cadascun amb la seua família. Uns a un restaurant que no han publicat, els altres en bloc a dinar a la Peña Barça. De menú. Bé comencem.

